

Heftig. Roy Erik Aas slipper kreftene løs

Klar. Man and the machine.

Ferdig. Elisabeth spenner på seg brettet og gjør seg klar til å sette utfor.

Gå. Roy i et av mange luftige svev.

Moro med motor

Heliskiing er fortsatt det ypperste for pudderen-tusiaster men sledboarding med snøscooter i Canada et godt og billigere alternativ. I Canada er det lov med motorisert ferdsel i utmark så lenge en holder seg unna nasjonalparkene.

Sett sammen et team med fire til seks likesinnede, ta en til to måneders fri fra jobb, bestill flybilletten til Canada, kjøp hver deres snøscooter av den gromme typen og dere er igang. Scooterkjøring i fjellet er svært krevende og noe helt annet enn på vidda. På flat vei og hardpakket snø kan selv tanta di kjøre, men dyp pudder, sidehilling, smale kammer, bratte sider og tett mellom trærne krever sin mann.

Spesielt når man skal være to på scooteren. Etter et par ukers hardtrening har dere lært å håndtere scooteren såpass bra at dere faktisk er i stand til å komme noen vei.

FAKTA

Sikkerhet:

Å bevege seg i høyfjellet om vinteren krever alltid at man tar forhåndsregler for å få oddsene på sin side. Vanlige fjellvetregler teller ikke mindre i Canada.

- Gi beskjed om hvor dere drar og når dere kommer tilbake

- Kjør aldri alene, men alltid sammen med andre

- Ta med ekstra drivstoff og olje i tilfelle turen blir lenger enn planlagt

- Alle i gruppen bør ha skredsjøk, spade, søkestang og kunnskap om grunnleggende bruk av disse.

- Ta et skredkurs og lær grunnleggende forståelse for skredfare og å lære faresignalerne.

- Følg med på værmeldingene of unngå overraskelser

- Ta med nødutstyr, klær og proviant for å i værste fall kunne overnatte i fjellet

- Alle i gruppen bør ha radio for å kunne kommunisere om noen skulle komme bort.

- Vit at det er mulig å komme opp igjen før du kjører ned et sted, det er langt til nærmeste telefon og helikopter er dyrt.

Det er nå moroa begynner! Du står nå på terskelen til store fjellmassiver: bunnløs pudder, urørte snosider, bratte renner og morsom skogkjøring.

Scooterområder

Rundt om i British Columbia finnes der snøscooterklubber som tilrettelegger for kjøring i fjellet med vedlikeholdte trakkede løyper. Disse gir enkel adgang til fjellet og kan være et bra utgangspunkt for å komme seg høyt og langt på kort tid. I tillegg gjør det dobbelt til lek på slike løyper. Ofte er der en del scooterkjørere i slike områder, men det er sjeldent man møter andre med ski eller brett på bena.

De bratteste sidene, snørennene og skogkjøringen får man normalt ha for seg selv som brett eller skikjører. Med litt utforskertrang og flaks kan man lett kjøre nye spor i ukesvis uten å krysse andre spor enn sine egne.

Trakking, graving og draging

For å komme til godplassene må man utenfor disse trakkede scooterløypene må man kjøre scooter i dyp puddersnø. Forbered deg på mye graving, trakking og draging for å få løs scooteren etter å ha kjørt seg fast utallige ganger på en god pudderdag. Den Canadiske skogen finner du overalt, selv over 2000 meters høyde.

Trærne kan være en tøff utfordring når det blir tett og du må gi gass for å holde farten oppe. Stopper du i oppoverbakke betyr det graving. Før eller siden kjører du scooteren ned i en to meter dyp trebrønn, treffer treet og du får et tonn snø over deg og scooteren – etter å ha kommet til deg selv kan du forberede deg på 1 times graving og mye slit for å få ut scooteren igjen. Med litt flaks har du bare fått noen striper i lakken, noe bulket plastikk og ikke har kjørt istykker noe som ikke gror av

seg selv. Store smeller svir ofte godt i lommeboka også.

Alt handler om logistikk

Det blir lett mye folk og utstyr som skal flyttes, noe som krever litt planlegging. Det mest optimale er å kjøre i team med partall på både folk og utstyr, noe som gir den beste logistikken og valgfriheten. Fire mann, fire scootere og fire snowboard gir alle muligheter.

Velg mellom å bytte på å kjøre scooter og brett, eller man velger at alle kjører brett og scooter sammen ved å plassere scootere i bunnen. Når scooterkjøringen endelig begynner å sitte og man blir tøff i trynet blir man lett fristet til å dra noen heftige linjer. Eksempelvis å kjøre ned samme rute som snowboarderne kan flytte grenser.

Da er eneste vei nedover, og det er ingen retrettmulighet – å snu og kjøre opp igjen er sjeldent et alternativ der det er bratt! Det er en skrekkelig fryd når du setter utforkanten, sikter mellom 2 trær, og vet at du ikke har sjanse til å stoppe før i bunnen av brattheftet.

Locals

Lokalkunnskap er en forutsetning for å komme seg til de beste plassene. Med andre ord: Du trenger kontakt med «locals». Gode sosiale antenner, litt flaks og en god porrsjon sjarm er greit å ta med om du vil slå følge med noen av de lokale gutta på fjellet. Vær forberedt på at i enkelte miljøer er dette «by invitation only». Får du en slik invitasjon, vær forberedt på kjøre scooter til krampa tar deg og på steder du ikke trodde var mulig. Her er det ikke noe kjære mor og det forventes at du gir ALT for å henge på. Gi 110% eller bli hjemme...

Steve Royset
reportasje@smp.no

Høgt. Ingen synlig tregrense selv på 2000 meter

Utfor. Noen ganger går det bare ikke så man hedde tenkt

Meterdjupt. Roy danser nedover i meterdyp pudder en perfekt dag